

at have, var af den Beskaffenhed, at jeg føler mig overbevist om, at Bestemmelserne under dette Punkt kun vilde blive bragt til Anvendelse i de enkelte Tilfælde, hvor den vedkommende Husejer fandt det absolut fornødent. Men der har jo ikke været, hverken i den ene eller den anden Lejr, Tilslutning til de Tanker, som var nedlagt i denne Bestemmelse, og jeg har da ikke fundet Grund til at fastholde den, selv om jeg maa mene, at dens Bortfald i Virkeligheden betyder, at man nu gør et mindre Skridt, i hvert Tilfælde hvad disse Bestemmelser angaar, frem mod Afviklingen end det, som jeg havde tilsigtet, man skulde gøre.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, som jo er det af Tingets ærede Medlemmer, der er den mest varme Tilhænger af en stærk Form, men som maaske mindre er Tilhænger af det reale Indhold, har jo ved denne Lejlighed talt om den Utilbørlighed, som Punkt i. indeholdt overfor Ejerne, medens det ærede Medlem Hr. Niels Petersen nu, som Tilfældet ogsaa var ved første Behandling, har skildret, hvilke forfærdelige Følger denne Bestemmelse vilde have faaet for Lejerne. Jeg maa have Lov til at sige til begge de ærede Talere, at de i deres Betragtninger og Bemærkninger med Hensyn til Indholdet af dette Punkt skyder langt over Maalet. Det er en af Grundene, hvorfor jeg beklager, at denne Bestemmelse er faldet bort, at Praksis og Erfaring vilde have vist, hvor langt ud over det rimelige Grænser i Bedømmelsen af denne Sag de to ærede Talere her er gaaet. I øvrigt glæder det mig, at Karakteren af en Afviklingslov er blevet fastholdt ogsaa gennem Udvalgsflertallets Ændringsforslag, og at Opretholdelsen af denne Lovgivning efter 1. Juli 1922 vedvarende gøres afhængig af positiv Beslutning derom fra Kommunalbestyrelsernes Side. Derved er Lovforslagets Karakter yderligere understreget, uden at der dog paa nogen Maade, hvor Opretholdelsen af Loven skønnes nødvendig, er skabt Usikkerhedsforhold af nogen som helst betænkelig Art for Lejerne. Nu hørte jeg det ærede Medlem Hr. Niels Petersen tale om, at der ved den Bestemmelse, der findes under Litra i., er sket et groft Angreb paa det kommunale Selvstyre. Denne Bemærkning i Forbindelse med Bemærkning om det ensidige Grundejerstandpunkt var jo den Kanonsalut, med hvilken det ærede Medlem Hr. Niels Petersen vilde trække sig ud af denne Forhandling. Jeg kommer om et Øjeblik tilbage til Spørgsmaalet om det ensidige Grundejerstandpunkt. Med Hen-

syn til Paastanden om Tilsidesættelsen af det kommunale Selvstyre vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at det undrer mig, at han bliver saa forfærdet ved denne specielle Lejlighed, i Anledning af denne saakaldte Tilsidesættelse af det kommunale Selvstyre. Thi det er jo en Form for Tilsidesættelse, som det ærede Medlem har stemt mange Gange for under andre Forhold. Det vil være let at nævne en hel Række Eksempler paa, at Kommunalbestyrelsens Afgørelser skal godkendes af Indenrigsministeriet for Bykommunernes Vedkommende og af Amsraadene for Landkommunernes. Denne Bestemmelse er indført i mange Forhold, hvor det er nødvendigt at sikre sig, at ikke en enkelt Kommunalbestyrelses Afgørelse, som muligvis kun tager Hensyn til Forholdene indenfor selve Kommunen, tilvejebringer Forhold i det hele taget, der vil føre uheldige Konsekvenser med sig. Det er jo ganske givet, at der i den her foreliggende Sag som altid, hvor denne Bestemmelse er ført ind i Lovgivningen, vil blive taget alt muligt Hensyn til de kommunale Bestyrelser's Afgørelser. Det er selv sagt, at de vil blive det bestemte i maaske alle de Kommuner, som der her vil blive Tale om. Men det, man har haft til Hensigt, og det, hvorfor Bestemmelsen indføres her som i saa mange andre Love, der angaar det kommunale Selvstyre, er at sikre mod uheldige Virkninger af en mulig Tilsidesættelse af Almenhensynet ved en Kommunalbestyrelses Beslutning. Man kan have lige saa megen Respekt, man vil, for det kommunale Selvstyre og lige saa stor Tillid, man vil, til den heldige Maade, paa hvilket dette ytrer sig, ganske benægte Muligheden af en saadan Tilsidesættelse af Hensynet til Almenheden ved en Kommunalbestyrelses Beslutning kan man dog ikke.

Jeg ser saaledes paa Loven i den Form, som den med Udvalgets og Flertallets Ændringer nu vil faa, at vi gennem den nærmer os saa meget hen imod det frie Forhold, som det for Øjeblikket er muligt. Og jeg vil gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling, at gennem denne Lovgivning vil Grundejerne faa Lejlighed til at godtgøre, at Paastanden om de mange Grundejeres store Gridskhed og Tilbøjelighed til at misbruge den vanskelige Boligsituation intet har paa sig. Jeg haaber og tror, at Grundejerstanden vil gøre disse Formodninger til Skamme. Hvis det sker, nærer jeg ikke Tvivl om, at den Ængstelse ved at løse Baandene paa dette Omraade, som har givet sig til Kende, de allerfleste